

אבל גבי מכירה הרי סילק נפשו משעת מכירה, נ"צ עיין רש"ס ז"ל לקמן קל"ח א' ד"ה כחן וצחוס' שס.

דף קל"ז ב' ברשב"ם ד"ה אקנייה לבנו קמן, בסה"ד, ואגב שיטפא דכתב הכי בגמרא בשאר מקומות וכו', נ"צ גיעין מ' א'.

שם ברשב"ם ד"ה הרי זה מוקדש ומוחזר, בסה"ד, ולא נתחייב אלא בפשיעה, נ"צ עיין תוס' צחא מליעל ל"ו ב' ד"ה צעל וצחא"ש ז"ל שס.

דף קמ"ג ב' בתוד"ה ואם אמר, בסה"ד, ומחלי ליה הקמנים, נ"צ שהגיעו לעונת הפעוועט עיין לקמן קמ"ז ב' תוד"ה המוכר. דף קמ"ד א' בתוד"ה (בעמוד הקודם) לא, בסה"ד, ועוד יש פירוש רבינו תם ופירוש ריב"ם, נ"צ עיין כחן צהג"א.

דף קמ"ז א' ברשב"ם ד"ה שנאמר והעברתם את נחלתו, בסה"ד, דהכי הוה ליה למיכתב איש כי ימות ובן אין לו נחלתו לבתו ואם אין לו בת נחלתו לאחיו, נ"צ לולי דצרי רצינו הקדושים [דלכאורה אין לשון החורב לכתוב כן ול"ע] הוה אפשר לומר דהו"ל לכתוב וכן אין לו וכי נחלתו לבתו ואם אין לו בת וחיוב נחלתו לאחיו, דהוי משמע דממילא קא ירית ומדכתיב והעברתם ונתתם דמשמע שהאדם מעציר ונותן וצירוש זה אינו דירוש ממילא הוי אלא על כרחך דאחי לדרש ללמד על מתנת שכיב מרע [שזכ נותן המוריש].

דף קמ"ז ב' בתוד"ה המוכר, ומיהו יש לדחות וכו' ולתבוע מבעלה מה "שמחלה", נ"צ "שמחל", מהר"ם ז"ל.

דף קנ"ה ב' בגמ' והא דרבא לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר, נ"צ ל"ע דהכי הצינו מכללא שרצא פוסק זה משמיע דר"ג הלל רצא לא אמר רק לא עשה ולא כלום.

דף קנ"ז ב' ברשב"ם ד"ה המוקדמים, שנכתבו ביום "מ"ו" בניסן, נ"צ נראה דל"ל "ר"ד" או "ע"ז" צניסן.

דף קמ"ז ב' במסורת הש"ס אות ד', האב קודם לעולם לאחי האב "מבניהם", נ"צ "וצניהם" ור"ל צני האב וצני אחי האב, אי נמי ז"ל "וצניר".

שם, ואחי "אחות" האב, נ"צ "ואחות". שם, קודמים לאבי אבי האב ואחי אבי "האם", נ"צ "האב" (הגם כי זה אינו הכרח להגיע מכל מקום כ"ג של"ל).

שם, "ואחי האב" ואחותו, נ"צ "ואחי אחי האב".

שם, קודמין "לאבי אבי האב", נ"צ "לאחי אחי אחי האב" כן נראה לתקן בהג"ה זו.

דף קכ"א ב' ברשב"ם ד"ה מניסן ועד מ"ו באב, בסופו, נ"צ מכאן סמוכין לעשות משתכ צסיוס מלכ נמשכת כגון סיוס מסכת.

דף קכ"ב א' ברשב"ם ד"ה דלאו ידיהו, בפירקין "דלעיל", נ"צ נראה דל"ל "לעיל".

דף קכ"ד א' ברשב"ם ד"ה ואם אמר איני נופל, ויש מפרשין וכו' דמטלטלי דיתמי לא משתעבדי לבעל חוב וכו', נ"צ ל"ע אחאי נקרא שער חוב מטלטלי וצפרק קמא דצחא מליעל אמריקין אין נשצעין על כפירת "שעצוד" קרקע הרי דשעצוד חשיב קרקע וקלת יש להציא ראייה להרשב"ם ז"ל מדאילעריך לדינא דר"ג שמוציאים מח וכו', אלמא צלאו קרא דונתן לאשר אשם לו לא גצי ויש לדחות צכמה אנפי, גם עיקר קושית הרשב"ם ז"ל על ה"ש מפרשין אינו נלרך לכאורה ליסוד זה ול"ע.

דף קכ"ה ב' ברשב"ם ד"ה ורב ענן אמר לירתא, כגון אם היתה בתו קיימת או אחיו, נ"צ משמע דירושא אח לאו מדן משמוש דאצ ועיין ריש פרקין צחוס'.

דף קכ"ז ב' בתוד"ה לא, כדקאמר לעיל, נ"צ דף קכ"ד א'.

דף קכ"ח א' ברשב"ם ד"ה רצונך השבע ופול, דקיי"ל אין נשבעין על העבדים, נ"צ עיין לעיל ל"ג א' תוד"ה מיגו.

דף קל"ו ב' ברשב"ם ד"ה לא קנה לוקת,